Marți, 9 februarie 2021

II

(Comunicări)

DECLARAȚII COMUNE

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0030

Cerere de ridicare a imunității lui Álvaro Amaro

Decizia Parlamentului European din 9 februarie 2021 privind cererea de ridicare a imunității lui Álvaro Amaro (2019/2150(IMM))

(2021/C 465/18)

Parlamentul European,

— având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Álvaro Amaro, depusă de Tribunal Judicial da Comarca da Guarda, Juízo Local Criminal da Guarda – Juiz 2 (Tribunalul districtual Guarda, Tribunalul penal local din Guarda, al doilea judecător), din 17 octombrie 2019 și comunicată în plen la 13 noiembrie 2019,

— în urma audierii lui Álvaro Amaro în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,

— având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

— având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011, 17 ianuarie 2013 și 19 decembrie 2019 [1],

— având în vedere articolul 157 alineatul (2) și alineatul (3) din Constituția Republicii Portugheze și articolul 11 din Legea nr. 7/93 din 1 martie 1993 privind Statutul deputaților în Adunarea Republicii Portugheze,

— având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0009/2021),

A. întrucât instanța competentă a Tribunal Judicial da Comarca da Guarda a înaintat o cerere de ridicare a imunității parlamentare a lui Álvaro Amaro în legătură cu o acuzație referitoare la o infracțiune de corupție (însușirea abuzivă de fonduri publice) prevăzută și sancționată de articolul 11 din Legea nr. 34/87 din 16 iulie 1987, așa cum a fost modificată de Legea nr. 41/2010 din 3 septembrie 2010 (în concurs ideal cu infracțiunea de dobândire nelegală de câștiguri financiare, prevăzută și sancționată de articolul 23, alineatul (1) și cu infracțiunea de deturnare de fonduri prevăzută și sancționată de articolul 20 alineatul (1) din aceeași lege) și în concurs real cu infracțiunea de fraudă în obținerea unui subsidiu sau a unei subvenții, prevăzută și sancționată de articolul 36 alineatul (1) literele (a) și (c), articolul 36 alineatul (2), articolul 36 alineatul (5) literele (a) și (b) și articolul 36 alineatul (8) litera (b) din decretul-lege nr. 28/84 din 20 ianuarie 1984;

[1] Hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

B. întrucât Álvaro Amaro a ocupat funcția de primar al orașului Guarda începând din 2013, funcție în care a fost reales în 2017 și pe care a deținut-o până la 11 aprilie 2019; întrucât, în îndeplinirea acestor funcții, acesta a fost responsabil de gestionarea politică și administrativă a municipalității Guarda; întrucât obiectul anchetei este tratamentul preferențial, în cadrul unei proceduri de atribuire, pe care municipalitatea Guarda se bănuiește că l-a acordat unei cooperative și unei trupe de teatru la începutul anului 2014, cu ocazia organizării anuale a festivităților carnavalului din acel an;

C. întrucât Álvaro Amaro a fost ales în Parlamentul European în mai 2019;

D. întrucât presupusa infracțiune nu are legătură cu opiniile sau voturile exprimate de Álvaro Amaro în exercitarea funcțiilor sale, în conformitate cu articolul 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene;

E. întrucât în conformitate cu articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor parlamentului propriului stat;

F. întrucât este de competența exclusivă a Parlamentului să decidă dacă să ridice sau nu imunitatea într-un anumit caz; întrucât Parlamentul poate ține seama în mod rezonabil de poziția deputatului în cauză la luarea deciziei de a-i ridica sau nu acestuia imunitatea ([2]); întrucât, în cursul audierii sale, Álvaro Amaro și-a exprimat acordul pentru ridicarea imunității sale parlamentare;

G. întrucât scopul imunității parlamentare este acela de a proteja Parlamentul și pe deputații săi de proceduri judiciare deschise în legătură cu activități desfășurate în exercitarea funcțiilor parlamentare și care nu pot fi disociate de aceste funcții;

H. întrucât infracțiunile de care este acuzat Álvaro Amaro au avut loc înainte de alegerea sa în Parlamentul European;

I. întrucât, în speță, Parlamentul nu a putut stabili existența unui *fumus persecutionis*, adică elemente care indică faptul că procedura judiciară în cauză a fost inițiată cu intenția de a aduce atingere activității politice a deputatului și, prin urmare, a Parlamentului European;

J. întrucât, pe de o parte, Parlamentul nu poate fi echivalat cu un tribunal și, pe de altă parte, în contextul unei proceduri de ridicare a imunității, deputatul în cauză nu poate fi considerat „acuzat” ([3]);

1. hotărăște să ridice imunitatea lui Álvaro Amaro;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie și raportul comisiei competente autorităților portugheze și lui Álvaro Amaro.

([2]) Hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, punctul 28.

([3]) Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2019, Briois/Parlamentul, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.